

Ефективність розвитку тваринництва залежить від достатньої кількості, якості та науково-обґрунтованого використання кормів. Тому сільськогосподарські підприємства повинні дбати про підвищення рівня годівлі тварин, у тому числі на підставі дієвого внутрішньогосподарського контролю та аналізу забезпечення та ефективності використання кормів.

Список використаних джерел

1. Ковальчук М. І. Економічний аналіз діяльності підприємств АПК: Підручник. — К.: КНЕУ, 2005. — 390 с.

2. Методические рекомендации по оперативному анализу деятельности сельскохозяйственного предприятия. Проект. — К.: Южное отделение ВАСХНИЛ, Украинский научно-исследовательский институт экономики и организации сельского хозяйства им. А. Г. Шлихтера, 1982. — 369 с.

О. А. Бутрименко, магістрант
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
(науковий керівник: Мельничук В. В.,
канд. екон. наук, доцент)

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ДОДАТКОВОГО КАПІТАЛУ

Невпинний перехід України до ринкової економіки, розширення та поглиблення ринкового середовища в усіх сферах діяльності цілком закономірно викликає необхідність реформування обліку. Одним із напрямків перетворень в аграрному секторі країни стало впровадження економічних відносин на основі приватної власності на землю та отримання селянами земельних і майнових паїв у процесі реструктуризації колективних сільськогосподарських підприємств.

В умовах аграрної реформи широкого розповсюдження набуває дослідження процесів трансформації відносин власності. На сучасному етапі реорганізації аграрних підприємств і в майбутньому виняткове значення набуває вдосконалення методики обліку власного капіталу, а особливо його такої складової, як додатковий капітал.

У розробку теоретичних і методичних проблем відносин власності, зокрема трансформації власності та реструктуризації колективних сільськогосподарських підприємств, значний внесок зробили українські вчені-економісти С. Ф. Голов, М. Я. Дем'яненко, С. І. Дем'яненко, М. Й. Малік, І. В. Юрчишин, Т. С. Маренич [4].

Незважаючи на те, що власний капітал, як економічна категорія, використовується досить часто, питання обліку власного капіталу, а особливо додаткового залишаються дискусійними й досі.

Власний капітал є основою для початку і продовження господарської діяльності будь-якого підприємства. Власний капітал підприємств формується як за рахунок власних, так і за рахунок накопичених коштів у процесі господарської діяльності підприємств.

До власного капіталу відносять: капітал, сума якого зазначена в установчих документах (статутний капітал, пайовий капітал); незареєстрований капітал (додатковий вкладений капітал, інший додатковий капітал); накопичений капітал (резервний капітал, нерозподілений прибуток); неоплачений капітал, вилучений капітал [4].

Однією з основних складових власного капіталу підприємства є додатковий капітал. Додатковий капітал включає в себе додатковий вкладений капітал та інший капітал.

Додатковий вкладений капітал відображає суму, на яку вартість реалізації випущених акцій перевищує їх номінальну вартість, а також інший вкладений засновниками підприємств капітал (крім акціонерних товариств) без рішення про зміну розміру статутного капіталу.

Інший додатковий капітал відображає суму дооцінки необоротних активів, вартість активів, безкоштовно отриманих підприємством від інших юридичних або фізичних осіб, та інші види додаткового капіталу. Для узагальнення інформації про різні елементи додаткового капіталу призначено рахунок 42 — Додатковий капітал [2].

Цей рахунок пасивний, призначений для обліку власних джерел фінансування підприємства. За кредитом рахунку 42 «Додатковий капітал» відображається збільшення додаткового капіталу, а за дебетом його зменшення за різними каналами.

Облік додаткового капіталу на рахунку 42 ведуть у розрізі таких субрахунків:

На субрахунку 421 «Емісійний доход» відображається різниця між продажною та номінальною вартістю первинно розмішених акцій акціонерних товариств.

На субрахунку 422 «Інший вкладений капітал» обліковують інший вкладений засновниками підприємств (крім акціонерних товариств) капітал, що перевищує статутний капітал, інші внески тощо, без рішень про зміни розміру статутного капіталу.

На субрахунку 423 «Дооцінка активів» відображається сума дооцінки (уцінки) необоротних активів і фінансових інструментів, яку здійснюють у випадках, передбачених законодавством та положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку. Залишок додаткового капіталу на цьому субрахунку зменшується у разі уцінки та вибуття зазначених активів, зменшення їх корисності.

На субрахунку 424 «Безоплатно одержані необоротні активи» відображається вартість необоротних активів, безоплатно одержаних підприємством від інших осіб. Залишок додаткового капіталу на цьому субрахунку зменшується на суму визначеного доходу протягом терміну корисного використання безоплатно одержаних об'єктів необоротних активів (окрім землі) і при вибутті таких активів.

На субрахунку 425 «Інший додатковий капітал» обліковують інші види додаткового капіталу, які не можуть бути включені до наведених вище субрахунків.

На субрахунку 426 «Фонд спеціального призначення» обліковують кошти виділені з прибутку підприємства на певні фонди.

Прийняті на баланс правонаступником КСП об'єкти соціальної сфери та майно, що не підлягало паюванню, відображаються на відповідних рахунках з обліку активів. Одночасно на їх вартість формується фонд майна соціальної сфери та загального користування, який обліковується у складі додаткового капіталу на субрахунку 427 «Фонд майна соціальної сфери та загального користування» [3].

Таким чином, додатковий капітал відіграє важливу роль у діяльності підприємств, оскільки може впливати на розмір інших видів капіталу і за свій рахунок поповнювати їх у разі необхідності.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 року № 996-14.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 2 «Баланс» від 21 червня 1999 року № 396/3689 (зі змінами та доповненнями).
3. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій від 30 листопада 1999 року № 291 (зі змінами та доповненнями).
4. *Маренич Т. С.* Бухгалтерський облік в агроформуваннях. — 2-е вид., перероб. допов. — К.: Професіонал, 2005 — 895 с.